

DOBRA NOWINA O KRÓLESTWIE BOŻYM

„Zanim powróci Chrystus, dobra nowina będzie głoszona na całej ziemi” (Mt 24:14)

Czym jest dobra nowina o Królestwie Bożym? List do Rzymian 14:17 mówi, że dobra nowina mówi o życiu w sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym. Ale niewielu jest tych, którzy w taki sposób głoszą Ewangelię. Większość mówi tylko o odpuszczeniu grzechów, co jest tylko pierwszym krokiem.

Dla mnie jest to tym samym, co czyszczenie kubka, gdy przychodzi do mnie mój mały synek i podaje mi brudny kubek (który jest obrazem naszego serca), mówiąc: „Tato, czy możesz mi nalać mleka?”. Wtedy najpierw biorę ten kubek i dokładnie go czyszczę, aby nie lać mleka do brudnego kubka, ale moim celem nie jest oddanie mu pustego kubka, tylko napełnienie go mlekiem.

Podobnie jest, gdy przychodzimy do Chrystusa. Wtedy Jezus w pierwszej kolejności nas oczyszcza. Ale czy na tym poprzestaje? Nie! Bo równocześnie Duch Święty wypełnia nas Bożą sprawiedliwością, Bożym pokojem i Bożą radością. To jest dobra nowina. Jeśli mówimy ludziom tylko to, że Chrystus przebacza grzechy, to oferujemy ludziom pusty kubek, dlatego wielu chrześcijan nieustannie czuje nieugaszone pragnienie. Nie są usatysfakcjonowani swoim życiem, ponieważ są jak pusty kubek, który być może jest czysty, ale nadal jest pusty. Jaki jest sens w oddawaniu dziecku pustego kubka i mówieniu: „Dałeś mi brudny kubek, a teraz masz czysty”. Wtedy wszystko, co daje nam Bóg, staje się frustrujące. Mój syn powiedziałby: „Tato, ale ja chciałem mleko”.

Czy jesteś spragniony i głodny sprawiedliwości? Problemem jest to, że wielu chrześcijan nie jest głodnych ani spragnionych sprawiedliwości. Są jak czysty, ale pusty kubek.

Różnicę pomiędzy Starym Przymierzem a Nowym Przymierzem można zobrazować w taki sposób: Darem Ducha Świętego, który wierzący otrzymywali w Starym Przymierzu, był kubek postawiony dnem do góry. Wtedy woda z dzbana lała się na kubek i po nim spływała, i w ten sposób Duch Święty docierał do tysięcy ludzi wokół nich. Tak działał Duch Święty w Starym Przymierzu. Na pustyni były dwa miliony ludzi prowadzonych przez Mojżesza, który był namaszczonego sługą Boga, ale serce Mojżesza nie było czyste, bo nie był w stanie przezwyciężyć gniewu. Ale pomimo jego gniewu, nadal był dla nich błogosławieństwem, bo Duch Boży był nad nim.

Tak samo było z Dawidem, Samsonem, Gedeonem i wieloma innymi ludźmi w Starym Przymierzu. Nawet Jan Chrzciel, który miał nad sobą Ducha Bożego od łona matki, cały czas miał wątpliwości co do Chrystusa, gdy został uwięziony. Wątpił, czy Jezus naprawdę jest Mesjaszem i chociaż słyszał wyraźny głos z nieba, to nie wierzył, ponieważ jego wnętrze nie było wypełnione wiarą.

Ale w dniu Pięćdziesiątnicy, gdy zaczęło się Nowe Przymierze, Pan to odwrócił i wlał Ducha Świętego do wnętrza tego kubka - który jest obrazem ludzkiego serca - aby się przepełnił i w ten sposób błogosławił innych o wiele bardziej niż w Starym Przymierzu. Aby Królestwo Boże wypływało z naszych serc, czyli z najgłębszego miejsca naszej istoty. To jest królestwo, które Jezus zapowiedział w dniu Pięćdziesiątnicy. Dlatego w ostatnim dniu wielkiego święta w Jerozolimie Jezus powiedział: „*Kto wierzy we mnie tak, jak mówi Pismo, z tego wnętrza wypłyną rzeki wody żywej*” (J 7:38). To nie mogło się wydarzyć przed dniem Pięćdziesiątnicy. Dlatego w Ewangelii Jana 7:39 napisano, że Jezus: „*to powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; bo Duch Święty nie był jeszcze ludziom dany, ponieważ Jezus nie był jeszcze otoczony chwałą/czcią*”.

Chrystus musiał umrzeć i zmartwychwstać, aby pokazać Ojcu swoją krew, bo tylko dzięki temu może zostać oczyszczone ludzkie serce. Krew byków i kozłów nie była w stanie nikogo oczyścić (jedynie zakrywała ludzkie grzechy), dlatego w Starym Przymierzu Bóg nie mógł dać ludziom Ducha Świętego do ich wnętrza. To właśnie z tego powodu, Królestwo Boże nie mogło przyjść do ludzi w czasach Starego Przymierza. Ale teraz, gdy Chrystus przelał swoją krew i gdy wstąpił do Ojca, możemy zostać oczyszczeni z każdego naszego grzechu, jeśli wyznamy go Panu.

Tak więc, Bóg odwrócił ten kubek i teraz oczyszcza nasze wnętrza krwią Chrystusa, ale wlewa też do naszego wnętrza Ducha Świętego, który nas uzdalnia do pełnienia woli Boga, aby w każdym słowie i w każdym czynie wypływało z nas życie Chrystusa. Duch Święty wypływa z naszego wnętrza, abyśmy mogli uczyć innych pełnienia woli Boga tak, jak sami to czynimy. A jeśli Duch Święty nie wypływa z czyjegoś wnętrza, to znaczy, że jest to posługa Starego Przymierza.

Zac Poonen

The Gospel of the Kingdom / 26.01.2025